

Me anë të besimit, Rahabi

nga **Rev. David Bast**

Seritë: Jozueu dhe Gjykatësit

Shkrimi: Jozueu 6:6-14; Hebrejët 11:30

A e dini se cili është emri i personit që përmendet tek Jozueu dhe Gjykatësit, por në shumë raste edhe Testamentin e Ri? Nuk është Gideoni dhe as Samsoni, madje as vetë Jozueu. Është Rahabi, prostituta e Jerikosë. Le të shohim se pse.

Një prej mënyrave si të krishterët e kanë lexuar prej kohësh librin e Jozueut për të përfituar frymërisht, ka qenë leximi si një metaforë për jetën e besimit. Perëndia ynë, duke na shpëtuar me anë të veprave të madhërishme, na sjell në tokën e premtuar të jetës së re në Krishtin. Në fund “do ta kapërcejmë Jordanin” dhe do të hyjmë në prehjen e premtuar të Perëndisë vetëm në vdekje, por tashmë tani mund të shijojmë qumështin dhe mjaltin e bekimeve të Zotit.

Mund ta njohim Zotin, të hyjmë plotësisht në dashurinë e tij dhe të ndajmë mesazhin e kësaj dashurie me botën e humbur. Mund t’i shërbejmë Zotit dhe qëllimeve të tij duke punuar për paqen dhe drejtësinë, për plotësinë, shëndetin dhe shërimin mes njerëzve, brenda komuniteteve dhe mes kombeve. Mund ta imitojmë Zotin, të rritemi në shenjtërinë e Krishtit, ndërsa mposhtim mëkatit në jetën tonë dhe jetojmë në bindje ndaj ligjeve të Perëndisë, në planin e tij për begatinë njerëzore.

Por e gjithë kjo është një luftë. Kërkon disiplinë. Kërkon përpjekje të mëdha. Rritja personale frymore dhe efektshmëria në shërbimin ndaj Perëndisë kurrë nuk do të ndodhë me zotime të vakëta dhe përpjekje me gjysmë zemre. Toka nuk do të pushtohet pa luftë; jeta e besimit nuk do të kalojë pa mundime. Ky është mesazhi i librit të Jozueut.

Nëse do t’ju kërkoja të më thonit emrin e personit, ndër gjithë ata që përmenden tek Jozueu dhe Gjykatësit, që përmendet shpesh në Testamentin e Ri, nuk e di nëse do ta gjenit përgjigjen. Nuk është Gideoni, as Samsoni, madje as vetë Jozueu. Është Rahabi, prostituta e Jerikosë.

Identifikimi me popullin e Perëndisë

Historia e saj tregohet në kapitullin e dytë të Jozueut. Ndërsa populli i Izraelit pret në bregun lindor të Jordanit, Jozueu dërgon dy burra të maskuar të hyjnë në Jeriko dhe të zbulojnë qytetin. Spiunët izraelitë të dërguar për informacione shkojnë drejt e tek shtëpia e Rahabit.

Jozueu, bir i Nunit, dërgoi dy burra te Shitimi për të vëzhguar fshehurazi, duke u thënë: "Shkoni, kontrolloni vendin dhe Jerikon". Kështu ata shkuan dhe hynë në shtëpinë e një prostitute, të quajtur Rahab, dhe aty banuan. Jozueu 2:1-2

Më duhet ta pranoj, kjo më ngjall kureshtjen. Këto burra kanë marrë përsipër një mision të rëndësishëm dhe të rrezikshëm. Pse ndalën në shtëpinë e Rahabit? Mos mendonin se ishte vendi i përshtatshëm për t'u fshehur, meqë ai ishte vendi ku hynin e dilnin burra të çuditshëm? Apo shkuan atje për të njëjtën arsye që gjithë burrat shkojnë? Përgjigjen e kësaj pyetje gjejeni vetë; Bibla nuk na e thotë.

Problemet lindin sapo mbërrijnë në shtëpinë e Rahabit (v. 3). Dikush i dallon dhe e kupton që përbëjnë rrezik. S'ka si të jetë ndryshe, gjithë ushtria e izraelitëve ka fushuar vetëm disa kilometra larg, në njërën anë të Jordanit, një vend ku kanë patur një shumicë fitoresh mbresëlënëse mbi njerëzit që banojnë atje. Nëpër gjithë Kaananin janë përhapur fjalë se u ka ardhur fqinj një armik i ri i fuqishëm. Prandaj dy të huaj në qytet që flasin me theks hebre dhe bëjnë kaq shumë pyetje nuk kanë si të mos vihen re. Mbreti i Jerikosë informohen se spiunët izraelitë po e kalojnë natën në shtëpinë e Rahabit dhe ai dërgon ushtarë për t'i kapur.

Por në vend që t'i dorëzojë, Rahabi, që i ka fshehur spiunët në çati, u thotë ushtarëve të mbretit se ata kishin shkuar e ishin larguar (v. 4-7). Ndërsa ushtarët bënë siç u tha Rahabi dhe ndjekin më kot të huajt, ajo u thotë spiunëve si të largohen. Por para kësaj, ajo bën diçka të mrekullueshme. Ajo i tregon se është e bindur për triumfin përfundimtar të Izraelit, në bazë të asaj që ka dëgjuar për Perëndinë e Izraelit.

Por para se t'i zinte gjumi spiunët, Rahabi u ngjiti pranë tyre në çati, dhe u tha atyre burrave: "Unë e di që Zoti ju ka dhënë vendin, që tmerri juaj na ka zënë, dhe që të gjithë banorët e vendit dridhen nga frika para jush. Sepse ne kemi dëgjuar si i thau ujërat e Detit të Kuq Zoti përpara jush kur dolët nga Egjipti, dhe atë që ju u bëtë dy mbretërve të Amorejve, matanë Jordanit, Sihonit dhe Ogut, që vendosët t'i shfarosni. Duke dëgjuar këto gjëra zemra jonë u mpak, për shkakun tuaj askujt nuk i mbeti asnjë fije trimërie, sepse Zoti, Perëndia juaj, është Perëndi atje lart në qiejt dhe këtu poshtë në tokë. Prandaj, ju lutem, betohuni në emër të Zotit që, ashtu si kam treguar dhembshuri ndaj jush, edhe ju do të tregoni po atë dhembshuri ndaj shtëpisë së atit tim; më jepni, pra, një shenjë të sigurt, që do t'i lini të gjallë atin tim, nënën time, vëllezërit dhe motrat e mia dhe të gjitha gjërat që u përkasin atyre, dhe që do të shpëtoni jetën tonë nga vdekja". Ata burra iu përgjigjën: "Jeta jonë për atë tuajën, mjaft që të mos e tregoni çështjen tonë; dhe kur Zoti do të na japë vendin, ne do të të trajtojmë me mëshirë dhe me shpirtlirësi". Atëherë ajo i zbriti nga dritarja me një litar, sepse shtëpia e saj ndodhej mbi muret e qytetit, dhe ajo banonte mbi muret. Dhe u tha atyre: "Shkoni në drejtim të malit, që ndjekësit tuaj të mos ju gjejnë; dhe qëndroni tri ditë të fshehur atje, deri sa të kthehen ndjekësit tuaj; pastaj do të vazhdoni rrugën tuaj". Atëherë ata burra i thanë: "Ne do të çlirohemi nga betimi që na detyrova të bëjmë, po të jetë se, kur të hyjmë në këtë vend, ti nuk ngjiti në dritaren nga e cila po na zbret këtë kordon të hollë me ngjyrë të kuqërreme dhe po nuk mblodhe në shtëpinë tënde atin tënd, nënën tënde vëllezërit e tu dhe tërë familjen e atit tënd. Por në rast se dikush del jashtë pragut të shtëpisë sate, gjaku i tij do të bjerë mbi krye të vet, dhe ne nuk do të kemi faj për këtë; por gjaku i kujtdo qoftë që do të jetë me ty në shtëpi do të bjerë mbi kokën tonë, në qoftë se dikush i prek me dorë. Por në rast se ti tregon punën tonë, ne do të çlirohemi nga betimi që na ke detyruar të bëjmë". Ajo tha: "U bëftë ashtu si thatë ju". Pastaj u nda me ta dhe ata ikën. Ajo lidhi në dritare kordonin e hollë të kuqërremë.

Për ndonjë arsye të pashpjegueshme, Rahabi dhe vetëm Rahabi, vendosi të hedhë short me Izraelin, por më e rëndësishmja, me Perëndinë e Izraelit. Gjithkush në Jeriko kishte dëgjuar për forcën e Perëndisë së hebrenjve. Të gjithë ishin mbushur frikë dhe druajtje. Por vetëm Rahabi vendosi të bëjë diçka. Ajo zgjodhi të besojë dhe ajo rrëfeu besimin tek Perëndia: “se Zoti, Perëndia yt, ai është Perëndi atje lart në qiejt dhe këtu poshtë në tokë”. Dhe në fund ky besim doli se ishte jo vetëm për shpëtimin e Rahabit, por për të gjithë familjen e saj.

Çfarë mund të bëjë besimi

Rahabi përmendet me emër në jo më pak se tre vende të ndryshme në Testamentin e Ri. Njëri prej tyre është Hebrenjtë 11:31:

Me anë të besimit Rahabi, një prostitutë, nuk humbi bashkë me ata që nuk besuan, sepse kishte pritur paqësisht zbuluesit.

Rahabi, ndër të gjithë njerëzit, mbahet si modeli i besimit.

Ja një mësim i madh besimi: kushdo që të jesh, kudo që të jesh, ngado që të vish, besimi do t’ju bëjë një prej popullit të Perëndisë. Është e jashtëzakonshme që libri i Hebrenjve e veçon Rahabin si një heroinë besimi.

Ja se pse. Si fillim ajo është grua dhe gratë në botën e lashtë zakonisht konsideroheshin si qytetarë të klasit të dytë. Së dyti, ajo ishte kaananite, një prej *armiqve*. “Perëndi”, thotë një lutje e lashtë hebraike, “unë të falënderoj që nuk jam as grua dhe as pagan”. Por Rahabi i kishte të dyja.

Sikur të mos mjaftonte, ajo ishte gjithashtu një prostitutë, pasi tek Hebrenjtë na kujtohet se edhe pse nuk është një shembull i ndritshëm virtyri, mund të supozojmë se shpëtimi e ndryshoi plotësisht Rahabin. Por kujtoni këtë: shpëtimi nuk vjen si shpërblim për jetën e mirë. Është një dhuratë hiri që u jepet të gjithë atyre që e vendosin besimin tek Jezus Krishti.

Vendi tjetër kur Rahabi përmendet në Testamentin e ri është Jakobi 2:

Gjithashtu a nuk u shfajësua edhe Rahabi, lavirja, nga veprat, kur i priti të dërguarit dhe i përcolli nga një udhë tjetër? Sepse, sikurse trupi pa frymën është i vdekur, ashtu edhe besimi, pa vepra, është i vdekur. (vv. 25-26)

Të krishterët shpesh janë hutuar nga fakti se si letra e Jakobit duket se bie në kontradiktë me mësimet e qarta të Testamentit të Ri, se shpëtohemi nga besimi dhe jo nga veprat e mira. Për shembull, tek Efesianët kapitulli 2, vargu 8 dhe 9 shkruhet, “Jeni të shpëtuar me anë të hirit, nëpërmjet besimit, dhe kjo nuk vjen nga ju, po është dhurata e Perëndisë, jo nga vepra, që të mos mburret askush”. Por Jakobi 2:24 thotë, “Ju shikoni, pra, se njeriu shfajësohet nga veprat dhe jo vetëm nga besimi”.

Por përdorimi i shembullit të Rahabit te Jakobi tregon më mirë se çfarë dëshiron të thotë. Ai nuk po mohon rëndësinë e besimit, por kërkon të tregojë natyrën e vërtetë

të besimit shpëtues. Besimi që shpëton është besimi aktiv, që nuk është thjesht me ndjenja apo fjalë apo bindje intelektuale. Është një besim që ndryshon sjelljen tonë.

Rahabi u shpëtua me besim kur ajo zgjodhi, në momentin kritik, të identifikohet me popullin e Perëndisë. Në këtë zgjedhje Rahabi u zotua të qëndrojë me popullin e Perëndisë. Ky vendim ishte shpëtimi i saj. Por më pas duhet të vepronte. Ajo rrezikoi jetën e saj për të shpëtuar jetën e spiunëve. Ajo preu çdo lidhje me Jerikonë, i ktheu shpinën qytetit të vdekjes dhe hodhi shortin e vendosur me Perëndinë.

Ashtu si i krishteri i Bun-janit, i cili u arratis nga Qyteti i Shkatërrimit me gishtat e futur në vesh që të mos dëgjonte ata që e bindnin të qëndronte dhe me thirrjen “Jetë e përjetshme, jetë e përjetshme” në buzë, edhe Rahabi e dha veten pa kushte dhe pa vështruar prapa, drejt rrugës së shpëtimit. Ajo vendosi të ndjekë Jezusin, pa u kthyer prapa, pa u kthyer prapa.

Ne jemi të shpëtuar me anë të besimit, por besimi që shpëton duhet të veprojë. Nëse Rahabi nuk do ta kishte lidhur fjongon e kuqe në dritare, si shenjë e besnikërisë së vërtetë të saj, ajo do të kishte humbur së bashku me banorët e Jerikosë.

Por ajo nuk humbi, sepse besoi, kështu që veproi. Dhe Rahabi, prostituta, u shpëtua. A jua thashë se Rahabi përmendet tre herë në Testamentin e Ri? Deri tani kam cituar vetëm dy vende: Hebrenjtë 11 dhe Jakobi 2. Vendi i tretë është në fillim të Testamentit të Ri. Ndoshta edhe ju shpëton pa u vënë re, sepse emri i Rahabit është në një listë të gjatë me emra të tjerë, tek kapitulli i parë i Mateut. Ajo që ka domethënie është se kjo është lista e paraardhësve të Jezus Krishtit.

... Salmonit i lindi Boozi nga Rahabi; Boozit i lindi Obedi nga Ruthi; Obedit i lindi Jeseu. Jeseut i lindi Davidi mbret; (v. 5).

Rahabi jo vetëm që u pranua në familjen e Perëndisë; ajo u bë nëna e mbretërve të saj dhe në fund, e Mbretit të Mbretërve! Këtë mund të bëjë besimi në veprim për ju!